

rørende arbejdstid, der muliggør en nedsættelse af overarbejdet til det ønskede omfang.

Fra august 1998 udgør afgiften 75 kr. pr. overtime ud over 3 pct. af det samlede timetal. Men overtimer ud over 3 pct. kan ikke undgås uden at føre til endnu dyrere undertimer. Reglerne vedrørende til- og afspadsering siger, at der hvert år kan overføres 80 over- eller undertimer til afspadsering/tilspadsering i det følgende år. Hvis en lærer det ene år har tilspadseret, så skal han det næste år afspadseres. Det forudsætter, at skolerne kan dele lærerkorpsen op i to halvdele, der skiftevis af- og tilspadserer. Det er i praksis umuligt. Pligten til at svinge mellem over- og undertimer medfører, at skolerne skiftevis kommer til at ansætte og afskedige lærere med deraf afledt utryghed.

1. På ungdomsuddannelserne har lærerne fag, hvis timetal typisk ligger mellem 250 og 500, og nogle lærere har kun de store fagklumper á ca. 500 timer. De kan ikke deles op.

2. Når skoleåret planlægges, vides det ikke, hvilke lærere, der skal honoreres for større skriftlig opgave, hvor mange elever, der afleverer deres skriftlige arbejde, og hvilke ekskursioner og lign., der dukker op i årets løb. Det vides heller ikke, om lærerens klasser skal til eksamen, eller i hvilket omfang læreren bliver beskikket, som censor- og eksamensarbejdet trækker mange arbejdstimer.

3. I tilfælde af sygdom, opsigelse m.v., er det i nogle tilfælde nødvendigt at sætte en rutineret lærer på som vikar og vente med nyansættelser til næste skoleårs begyndelse. Og der vil som minimum altid gå mindst en måned fra et behov er kendt, til en ny lærer kan ansættes.

Kursusaktiviteter kendes ikke et helt år frem i tiden. Det betyder, at skolen – når lærernes arbejdsplaner er fyldt op i april/maj – enten må acceptere afgift eller undlade at gennemføre AMU-kurser eller andre kurser.

Det er aldeles uantagelige vilkår, der bydes skolerne. Spørgeren opfordrer indtrængende ministeren til straks at ophæve strafafgiften og forberede en totalsanering af de tjenestetidsaftaler, der ikke mindst plager undervisningssektoren!

Svar (1/7 98)

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

I en situation med øget risiko for mangel på kvalificeret arbejdskraft, er afgiften på overarbejde næppe hensigtsmæssig.

Derfor vil der i finanslovsforslaget for 1999 indgå forslag om fjernelse af afgiften. På den baggrund ser jeg ingen anledning til at kommentere de synspunkter, der i begrundelsen for spørgsmålet er anført særligt om erhvervsskolerne.

Spm. nr. S 749

Til udenrigsministeren (6/7 98) af:
Bertel Haarder (V):

»Hvorfor vil den danske regering ikke som andre regeringer give en symbolsk undskyldning for slaveriet og slavehandelen og dermed vedgå, at danskerne ikke var bedre end andre, der handlede med slaver?«

Begrundelse

Det strider naturligvis mod den danske selvforståelse, at danskere har været lige så grimme slavehandlere som alle andre. Men netop derfor burde Danmark i lighed med andre regeringer vedkende sig den historiske arv og give en symbolsk undskyldning.

Regeringen har begrundet sin afvisning med henvisning til, at det jo ikke er denne regering, der har gjort noget galt. Men det er en aldeles uholdbar begrundelse, der er helt ude af trit med det højst tiltrængte opgør med fortiden, der foregår rundt omkring i en række lande.

Spørgeren gør opmærksom på, at der netop i disse år er en lang række lande, der er i færd med at vedkende sig tidligere generationers ansvar for jødeforfølgelser, konfiskering af jødernes ejendomme etc. Det ville rejse et internationalt ramaskrig, hvis disse landes regeringer i lighed med den danske udenrigsminister afviste at vedkende sig den historiske arv med henvisning til, at der er tale om ugeringer begået af tidligere regeringer. Den kollektive nationale ansvarsfølelse er en forudsætning for, at der for alvor bliver gjort op med fortiden, så den ikke gentages.